

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 639

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 iulie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
612.	— Decret privind acordarea gradului de contraamiral de flotilă unui comandor din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	2	Decizia nr. 299 din 9 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală	4-5	
613.	— Decret privind acordarea gradului de general unui colonel din Serviciul Român de Informații și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	2	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
614.	— Decret privind acordarea gradului de general unui colonel din Serviciul de Protecție și Pază și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	3	621.	— Hotărâre privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje	6-15
615.	— Decret privind acordarea gradului de general unui colonel din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	3	726.	— Hotărâre privind autorizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. de a emite bilete la ordin în favoarea unor creditori ai companiei	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acordarea gradului de contraamiral de flotilă
unui comandor din Ministerul Apărării Naționale și trecerea
acestuia în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 55 din 15 iunie 2005,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 15 mai 2005 domnului comandor Șuteu Nicolae Ioan i se acordă gradul de contraamiral de flotilă și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 iulie 2005.
Nr. 612.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general unui colonel
din Serviciul Român de Informații și trecerea acestuia
în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 62 din 28 iunie 2005,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 mai 2005 domnului colonel Stolojanu Gheorghe Grigore i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 iulie 2005.
Nr. 613.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general unui colonel
din Serviciul de Protecție și Pază și trecerea acestuia
în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 62 din 28 iunie 2005,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data prezentului decret domnului colonel Cernat Ioan Ilie i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 iulie 2005.
Nr. 614.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general unui colonel
din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia
în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 65 din 30 iunie 2005,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data prezentului decret domnului colonel Pistol Mihai Ștefan i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 iulie 2005.
Nr. 615.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 299**

din 9 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, excepție ridicată de Octavian Rache în Dosarul nr. 463/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 175 D/2005 și nr. 176 D/2005, având ca obiect aceleași excepție, ridicată de Octavian Rache în dosarele nr. 464/2005 și nr. 465/2005 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. La apelul nominal răspunde autorul excepției.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul excepției, precum și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 175 D/2005 și nr. 176 D/2005 la Dosarul nr. 174 D/2005, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8 februarie 2004, pronunțate în dosarele nr. 463/2005, nr. 464/2005 și nr. 465/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală**, excepție ridicată de Octavian Rache în dosarele menționate având ca obiect soluționarea recursului

declarat de acesta împotriva Încheierii de ședință din data de 15 decembrie 2004, pronunțată de Curtea Militară de Apel, prin care s-a respins cererea de recuzare a completului de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prin abrogarea alin. 7 al art. 52 din Codul de procedură penală, care stabilea posibilitatea atacării cu recurs a încheierii prin care s-a respins recuzarea, se încalcă dreptul la recurs, îngrădind în acest fel exercitarea acestui drept.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, exprimându-și opinia asupra excepției, apreciază că textul de lege criticat nu îngrădește liberul acces la justiție, la adoptarea acestuia fiind avută în vedere necesitatea asigurării celerității procesului penal. Se face referire la jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că legiuitorul poate institui reguli deosebite în considerarea unor situații deosebite.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că suprimarea căii de atac împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare se justifică prin necesitatea descurajării exercitării abuzive a acestei căi de atac și nu este de natură să prejudicieze în vreun fel părțile în proces în condițiile în care, prin încheierea de respingere a cererii de recuzare, nu se soluționează însuși procesul, iar împotriva hotărârii ce urmează a se da după judecarea cauzei părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege. Se arată, totodată, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că, prin dispozițiile legale criticate, se elimină calea de atac a recursului împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare nu este de natură să aducă atingere principiului liberului acces la justiție. Exercitarea căilor de atac împotriva încheierilor odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei oferă părții interesate suficiente garanții pentru repararea posibilelor încălcări ale drepturilor procesuale. Se arată, totodată, că textele legale criticate sunt norme de procedură și reprezintă opțiuni ale

legiuitorului, conforme cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55 din 25 iunie 2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004, având următorul cuprins:

„Articol unic. — *Alineatul 7 al articolului 52 din Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale încalcă dreptul la recurs.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 181 din 29 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 12 mai 2005, statuând că acest act normativ este constituțional.

Cu acel prilej s-a reținut că «Legea fundamentală nu consacră, ca atare, un drept „la recurs“, astfel încât pretinsa încălcare, prin actul normativ criticat, a „dreptului“ invocat de autorul excepției nu poate fi reținută ca fiind o

critică de neconstituționalitate. Recursul constituie una dintre căile de atac prevăzute de lege, cu privire la care Constituția statuează, în art. 129, că se poate exercita, „*în condițiile legii*“. Deplina competență în ceea ce privește stabilirea acestor condiții revine legiuitorului, în acest sens fiind prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*“. Abrogarea, prin actul normativ criticat, a dispozițiilor procedural penale care reglementau recursul împotriva încheierii de respingere a recuzării s-a realizat așadar de către legiuitor în temeiul prerogativelor sale constituționale, fiind determinată de rațiuni de politică penală, respectiv de „*necesitatea eliminării neîntârziată a posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, care impietează asupra desfășurării în condiții normale a procesului penal și poate conduce la punerea în libertate a unor infractori periculoși*“, astfel cum se menționează în mod expres în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004. Așa fiind, actul normativ criticat nu numai că nu aduce atingere prevederilor constituționale, ci constituie o aplicare a acestora, legiuitorul fiind preocupat de asigurarea exigențelor unui proces echitabil, prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal (soluționarea cauzei într-un termen rezonabil fiind una dintre aceste exigențe). Faptul că încheierea prin care s-a respins recuzarea nu poate fi atacată separat cu recurs nu aduce nici o atingere drepturilor procesuale ale părții, câtă vreme această încheiere poate fi atacată odată cu fondul, instanța superioară urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă».

Considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de Octavian Rache în dosarele nr. 463/2005, nr. 464/2005 și nr. 465/2005 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 54 pct. 1 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, și al art. 5 alin. (2) din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre reglementează gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje în vederea prevenirii sau reducerii impactului asupra mediului.

(2) Dispozițiile prezentei hotărâri se aplică cu respectarea prevederilor specifice de calitate existente pentru ambalaje privind siguranța, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, a cerințelor de transport și a normelor privind gestionarea deșeurilor periculoase.

Art. 2. — Sunt supuse prevederilor prezentei hotărâri toate ambalajele introduse pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile populației sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje, indiferent de modul de generare.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, semnificația termenilor specifici utilizați este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 4. — (1) Activitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje are la bază principiile generale prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001.

(2) Principiile specifice activității de gestionare a deșeurilor de ambalaje sunt:

- a) prevenirea producerii de deșeuri de ambalaje;
- b) reutilizarea ambalajelor;
- c) reciclarea deșeurilor de ambalaje;
- d) alte forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje

care să conducă la reducerea cantităților eliminate prin depozitare finală.

Art. 5. — (1) Se admite introducerea pe piață numai a ambalajelor care îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Este interzisă obstrucționarea introducerii pe piață a ambalajelor care îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 6. — (1) Se consideră că sunt respectate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2, dacă ambalajele sunt conforme cu:

- a) standardele române sau standardele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene, care adoptă standarde europene armonizate;
- b) standardele române, pentru domeniile în care nu sunt adoptate standarde europene armonizate.

(2) Lista cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate prevăzute la alin. (1) lit. a) se aprobă prin ordin al ministrului economiei și comerțului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Lista se actualizează periodic.

(3) Asociația de Standardizare din România va comunica Comisiei Europene textul standardelor române prevăzute la alin. (1) lit. b), care răspund cerințelor specificate în prezentul articol.

Art. 7. — (1) Ministerul Economiei și Comerțului notifică Comisiei Europene proiectele de reglementări prin care intenționează să adopte instrumente economice pentru implementarea prevederilor prezentei hotărâri, cu excepția celor de natură fiscală, pentru a oferi Comisiei Europene posibilitatea examinării conformității lor cu prevederile comunitare.

(2) Obligația de notificare se aplică și specificațiilor tehnice aferente măsurilor de natură fiscală care încurajează conformarea cu specificațiile tehnice respective.

Art. 8. — (1) Operatorii economici sunt obligați să introducă pe piață numai ambalaje la care suma nivelurilor concentrațiilor de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaj sau în componentele acestuia nu depășește 100 de părți/milion raportat la greutate, începând cu data de 1 ianuarie 2007.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) ambalajele realizate numai din sticlă cristal cu conținut de plumb.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) ambalajele fabricate înainte de 23 iulie 2002, care pot fi introduse pe piață până la data de 31 decembrie 2006.

(4) Alte excepții de la prevederile alin. (1), care transpun derogări stabilite de Uniunea Europeană, se aprobă prin ordin al ministrului economiei și comerțului.

Art. 9. — (1) Operatorii economici producători de ambalaje și/sau de produse ambalate, care utilizează un sistem de marcare și identificare pentru ambalaje în vederea îmbunătățirii activităților de recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje, sunt obligați să aplice sistemul de marcare și identificare prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Marcarea se aplică direct pe ambalaj sau pe etichetă și trebuie să fie vizibilă, lizibilă și durabilă, chiar și în cazul în care ambalajul este deschis.

Art. 10. — (1) Operatorii economici care produc ambalaje reutilizabile sunt obligați să ia măsurile necesare la fabricarea de ambalaje, astfel încât ele să corespundă unor reutilizări multiple.

(2) Operatorii economici care produc produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să ia măsurile necesare în vederea asigurării unui număr optim de cicluri de utilizare, fiind posibilă aplicarea sistemului depozit.

(3) Operatorii economici care produc produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să organizeze un sistem pentru colectarea, în vederea reutilizării multiple a ambalajelor, prin operatorii economici care comercializează aceste produse sau prin centre specializate de colectare a acestor tipuri de ambalaje.

(4) Operatorii economici care produc produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să asigure o distribuție optimă în teritoriu și o capacitate corespunzătoare a centrelor specializate de colectare, potrivit prevederilor

alin. (3), astfel încât acestea să poată prelua de la consumatori ambalajele reutilizabile.

(5) Operatorii economici care comercializează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să informeze consumatorii asupra sistemului depozit și asupra sistemului de colectare a ambalajelor reutilizabile în vederea asigurării reutilizării multiple.

Art. 11. — Operatorii economici care produc produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să marcheze sau să înscrie pe ambalaj ori pe etichetă sintagma „Ambalaj reutilizabil”.

Art. 12. — Operatorii economici care introduc pe piață produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să informeze comercianții și/sau consumatorii despre încetarea reutilizării unui anumit tip de ambalaj și să asigure preluarea acestora încă 6 luni de la data încetării utilizării lor.

Art. 13. — (1) Operatorii economici care comercializează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să primească ambalajele reutilizabile la schimb sau să ramburseze cumpărătorului valoarea ambalajului restituit, plătită de acesta la achiziționarea produsului ambalat.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) se limitează la ambalajele reutilizabile ale produselor pe care aceștia le comercializează.

Art. 14. — Obiectivele privind valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie și, respectiv, reciclarea deșeurilor de ambalaje ce trebuie atinse la nivel național sunt următoarele:

a) valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie a minimum 50% din greutatea deșeurilor de ambalaje, până la data de 31 decembrie 2011;

b) valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie a minimum 60% din greutatea deșeurilor de ambalaje, până la data de 31 decembrie 2013;

c) reciclarea a minimum 25% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaj, cu minimum 15% pentru sticlă, hârtie/carton și pentru metal, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj, până la data de 31 decembrie 2006;

d) reciclarea a minimum 60% pentru hârtie/carton și minimum 50% pentru metal, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj, până la data de 31 decembrie 2008;

e) reciclarea a minimum 15% pentru plastic și pentru lemn, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj, până la data de 31 decembrie 2011;

f) reciclarea a minimum 55% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaje, cu minimum 60% pentru sticlă și minimum 22,5% pentru plastic, considerându-se numai materialul reciclat ca material plastic, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj, până la data de 31 decembrie 2013.

Art. 15. — În vederea realizării obiectivelor prevăzute la art. 14, deșeurile de ambalaje exportate în țări din afara Uniunii Europene, cu respectarea prevederilor legale privind transportul deșeurilor, pot fi luate în considerație pentru atingerea obiectivelor de valorificare și, respectiv, de reciclare, numai dacă există dovada că operațiunile de valorificare/reciclare s-au desfășurat în condiții, în linii mari, echivalente celor prescrise prin legislația comunitară în domeniu.

Art. 16. — (1) Pentru realizarea obiectivelor naționale, operatorii economici au responsabilitatea atingerii obiectivelor de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și, respectiv, reciclare anuale, prevăzute în anexa nr. 4, după cum urmează:

a) operatorii economici care introduc pe piață produse ambalate sunt responsabili pentru ambalajele primare, secundare și terțiare folosite la ambalarea produselor lor;

b) operatorii economici care ambalează produse ambalate sunt responsabili pentru ambalajele secundare și terțiare pe care le introduc pe piață;

c) operatorii economici care introduc pe piață ambalaje de desfacere sunt responsabili pentru ambalajele respective introduse pe piață.

(2) Obiectivele anuale de valorificare, respectiv de reciclare, a deșeurilor de ambalaje se pot realiza:

a) individual, de către operatorii economici prevăzuți la alin. (1) lit. a)–c), prin gestionarea deșeurilor de ambalaje generate și a propriilor ambalaje preluate/colectate de pe piață;

b) prin transferarea responsabilității către un operator economic autorizat de Ministerul Mediului și Gospodării Apelor.

(3) Operatorii economici autorizați de Ministerul Mediului și Gospodării Apelor pentru preluarea responsabilității realizării obiectivelor anuale sunt responsabili pentru ambalajele pentru care au preluat responsabilitatea de la operatorii economici prevăzuți la alin. (1).

(4) Procedura și criteriile de autorizare în vederea transferului de responsabilitate pentru operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. b) se stabilesc prin ordin comun al ministrului mediului și gospodării apelor, ministrului economiei și comerțului și ministrului administrației și internelor.

(5) Cantitățile de deșuri de ambalaje care sunt valorificate sau încredințate spre valorificare de către operatorii economici care au transferat responsabilitatea se comunică operatorului economic autorizat să preia responsabilitatea, iar cantitățile respective se constituie ca parte din obligațiile acestora pentru atingerea obiectivelor prevăzute la alin. (1).

(6) Gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje trebuie să fie astfel organizată încât să nu introducă bariere în calea comerțului.

Art. 17. — (1) Operatorii economici care introduc pe piață ambalaje, operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1) și (3), autoritățile și instituțiile publice locale, precum și operatorii economici care preiau deșeurile de ambalaje în vederea valorificării, respectiv reciclării, au obligația să furnizeze anual Ministerului Mediului și Gospodării Apelor informații privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.

(2) Operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1), care au transferat responsabilitatea atingerii obiectivelor anuale, transmit informațiile privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje către operatorul economic care a preluat responsabilitatea, acesta având obligația furnizării anuale a informațiilor centralizate Ministerului Mediului și Gospodării Apelor.

(3) La solicitarea Ministerului Mediului și Gospodării Apelor, operatorii economici, autoritățile și instituțiile administrației publice locale trebuie să dovedească prin documente corectitudinea datelor raportate.

(4) Operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1) sunt obligați să menționeze în documentele de însoțire a deșeurilor de ambalaje dacă încredințarea spre

valorificare/reciclare a acestora se face în scopul îndeplinirii obiectivelor anuale prevăzute de prezenta hotărâre.

(5) Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor publică informări și transmite rapoarte privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje către Comisia Europeană, conform prevederilor anexei nr. 5.

Art. 18. — (1) Procedura de raportare, tipul datelor și informațiilor privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje furnizate potrivit art. 17 alin. (1), (2) și (5) se stabilesc prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor.

(2) Evidența operatorilor economici prevăzuți la art. 17 alin. (1), precum și informațiile raportate se constituie într-o bază de date gestionată de Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor prin Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

Art. 19. — (1) Autoritățile și instituțiile administrației publice locale asigură colectarea selectivă a deșeurilor de ambalaje de la populație, prin:

a) servicii publice de salubritate, conform Ordonanței Guvernului nr. 87/2001 privind serviciile publice de salubritate a localităților, aprobată cu modificări prin Legea nr. 139/2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) spații amenajate și dotate prin amplasarea de containere adecvate.

(2) Autoritățile și instituțiile administrației publice locale asigură organizarea valorificării cantităților de deșuri de ambalaje colectate selectiv, conform alin. (1).

(3) Pentru aplicarea unitară la nivel național a colectării selective, modalitățile de identificare a containerelor pentru diferite tipuri de materiale se stabilesc prin ordin comun al ministrului mediului și gospodăririi apelor și ministrului administrației și internelor.

Art. 20. — (1) Instituțiile publice, asociațiile, fundațiile și persoanele fizice deținătoare de deșuri de ambalaje au următoarele obligații:

a) să depună selectiv deșeurile de ambalaje în containere diferite, inscripționate corespunzător, amplasate special de autoritățile administrației publice locale;

b) să predea deșeurile de ambalaje la operatorii economici specializați să colecteze și/sau să valorifice deșuri.

(2) Operatorii economici deținători de deșuri de ambalaje au următoarele obligații:

a) să asigure valorificarea și, respectiv, reciclarea deșeurilor de ambalaje prin mijloace proprii sau prin predare către operatorii economici autorizați;

b) să raporteze, la solicitarea autorității locale pentru protecția mediului, cantitățile de deșuri de ambalaje gestionate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 21. — Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, prin unitățile subordonate și autoritățile publice locale, are obligația să promoveze campanii de informare și educare a publicului și a operatorilor economici în domeniul gestionării ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje și în legătură cu obiectivele prevăzute la art. 14 și la art. 16 alin. (1).

Art. 22. — (1) Ministerul Economiei și Comerțului propune programe de cercetare și strategii de dezvoltare cu privire la fabricarea, compoziția, caracterul reutilizabil și valorificabil al ambalajelor, precum și cu privire la optimizarea modului de ambalare și a formei ambalajelor în vederea reducerii consumului specific de material pe tip de ambalaj și produs.

(2) Programele prevăzute la alin. (1) se includ în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, se revizuiesc și

se actualizează luându-se în considerare condițiile economice, de protecția mediului și progresul tehnic.

(3) Operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1) au obligația de a include în politica de dezvoltare aspectele privind reducerea consumului specific de material pe tip de ambalaj și produs.

Art. 23. — Planurile de gestionare a deșeurilor, întocmite la nivel național, regional și județean potrivit prevederilor art. 8 și 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, vor cuprinde un capitol distinct referitor la gestionarea deșeurilor de ambalaje.

Art. 24. — Achiziționarea din fonduri publice de produse din hârtie, carton și mase plastice se face, după caz, acordându-se prioritate produselor obținute din materiale reciclate.

Art. 25. — Operatorii economici care desfășoară activități de colectare, transport, recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje se autorizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 26. — (1) Constituie contravenții și se sancționează, după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 20 alin. (1), cu amendă de la 100 lei la 500 lei (RON) pentru persoane fizice, respectiv cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei (RON) pentru instituții publice, asociații și fundații;

b) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (5), art. 11 și 12, cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei (RON);

c) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1) și (3), art. 20 alin. (2), cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei (RON);

d) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei (RON);

e) nerespectarea prevederilor art. 17, cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei (RON);

f) nerespectarea prevederilor art. 5, art. 8 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei (RON).

(2) Operatorii economici care nu îndeplinesc obiectivele anuale prevăzute în anexa nr. 4 sunt obligați să plătească contribuțiile la Fondul pentru mediu, în conformitate cu Legea nr. 73/2000 privind Fondul pentru mediu, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoane împuternicite în acest scop din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor — pentru art. 5 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (1), (3) și (5), art. 17, art. 19 alin. (1) și art. 20, de către personalul împuternicit, la nivel teritorial, al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și reprezentanții împuterniciți ai organelor administrației publice locale — pentru art. 10 alin. (5), art. 11, art. 12 și art. 13 alin. (1) și (2).

(2) Verificarea realizării obiectivelor anuale de valorificare și de reciclare se realizează de către persoane împuternicite din cadrul birourilor de gestiune a deșeurilor și substanțe chimice periculoase din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și din cadrul instituțiilor publice din subordinea acesteia.

Art. 28. — Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la art. 26 și 27, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 30. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 6 alin. (3) și a art. 7, care intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 349/2002 privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 23 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(3) Licențele de operare emise de Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor în baza Hotărârii Guvernului nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului de stat, ministrul economiei și comerțului, nr. 338/625/2004 pentru aprobarea Procedurii și criteriilor de autorizare pentru persoanele juridice în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje rămân valabile pe perioada pentru care au fost emise, cu

posibilitatea revizuirii acestora de către Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor.

Art. 31. — Obiectivele prevăzute în anexa nr. 4 pentru anul 2005 se aplică pentru întregul an 2005.

Art. 32. — Ordinele prevăzute la art. 16 alin. (4), art. 18 și art. 19 alin. (3) se emit în termen de 120 de zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta hotărâre transpune în legislația națională Directiva Parlamentului și Consiliului nr. 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 365/1994, amendată prin Directiva Parlamentului și Consiliului 2004/12/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 047/2004, Decizia Comisiei Europene 97/129/CE privind sistemul de identificare și marcarea a materialelor de ambalaj, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 050/1997, Decizia Comisiei Europene 2005/270/CE privind formatul referitor la sistemul de baze de date, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 086/2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul integrării europene,
Ene Dinga

București, 23 iunie 2005.
Nr. 621.

ANEXA Nr. 1

SEMNIFICAȚIA TERMENILOR SPECIFICI

1. Semnificația termenilor:

a) *acord voluntar* — acord oficial încheiat între autoritățile publice competente și reprezentanții sectoarelor economice implicate, deschis tuturor partenerilor care doresc să se conformeze condițiilor acordului, în vederea atingerii obiectivelor prevăzute în prezenta hotărâre;

b) *agenți economici* — referitor la ambalaje, înseamnă furnizorii de materiale de ambalare, producătorii de ambalaje și produse ambalate, importatorii, comercianții și distribuitorii;

c) *ambalaj* — orice obiect, indiferent de materialul din care este confecționat ori de natura acestuia, destinat reținerii, protejării, manipulării, distribuției și prezentării produselor, de la materii prime la produse procesate, de la producător până la utilizator sau consumator. Obiectul nereturnabil destinat aceluiași scopuri este, de asemenea, considerat ambalaj.

Criteriile care stau la baza definirii unui obiect ca ambalaj sunt:

c1) un obiect se consideră ambalaj dacă îndeplinește condițiile din definiție fără prejudiciul altor funcții pe care

acesta le poate îndeplini suplimentar, în măsura în care acesta nu face parte integrantă din produs, fiind necesar pentru a conține, a susține sau a păstra produsul pe toată durata de viață a acestuia, iar toate elementele sale sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

Exemple ilustrative:

Sunt considerate ambalaje: cutiile pentru dulciuri, folia protectoare externă a carcasei de compact-disc.

Nu sunt ambalaje: vasele (ghivece) pentru flori destinate să conțină planta pe durata vieții acesteia, cutiile de scule, plicurile de ceai, stratul de ceară de pe brânzeturi, membranele mezelurilor;

c2) obiectele proiectate și destinate a fi umplute la punctele de vânzare, precum și obiectele „de unică folosință”, vândute umplute sau destinate a fi umplute în punctele de desfacere, sunt considerate ambalaje dacă îndeplinesc funcția de ambalare.

Exemple ilustrative:

Sunt considerate ambalaje (dacă sunt destinate a fi umplute la punctul de vânzare): pungii de transport din

plastic sau hârtie, farfurii și pahare de unică folosință, filme aderențe, pungi pentru sandvișuri, folie de aluminiu.

Nu sunt ambalaje: paletele pentru amestecat, tacâmurile de unică folosință;

c3) componentele ambalajelor și elementele auxiliare integrate în ambalaj sunt considerate ca parte din ambalajul în care sunt integrate. Elementele auxiliare agățate direct de produs sau atașate de acesta, care îndeplinesc funcții de ambalaj, sunt considerate ambalaje dacă nu sunt parte integrantă a produsului și dacă nu toate elementele lor sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

Exemple ilustrative:

Sunt considerate ambalaje: etichetele agățate direct de produs sau atașate acestuia.

Sunt considerate ca parte a ambalajului: peria de mascara care este parte a dispozitivului de închidere, etichetele adezive atașate altui ambalaj, capsele metalice, manșoanele din plastic, dispozitivele de măsurare-dozare care formează dispozitivul de închidere pentru detergenți;

d) *ambalaj primar* — *ambalaj de vânzare* — ambalaj conceput și realizat pentru a îndeplini funcția de unitate de vânzare, pentru utilizatorul final sau consumator, în punctul de achiziție;

e) *ambalaj secundar* — *ambalaj grupat, supraambalaj* — ambalaj conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui număr de unități de vânzare, indiferent dacă acesta este vândut ca atare către utilizator sau consumatorul final ori dacă el servește numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; el poate fi separat de produs fără a afecta caracteristicile produsului;

f) *ambalaj terțiar* — *ambalaj pentru transport* — ambalaj conceput pentru a ușura manipularea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate, în scopul prevenirii deteriorării în timpul manipulării ori transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene;

g) *ambalaj reutilizabil* — ambalaj refolosit pentru același scop, a cărui returnare de către consumator ori comerciant este asigurată de plata unei sume-sistem depozit, prin reachiziționare sau altfel.

Ambalajul reutilizabil se consideră introdus pe piață atunci când este făcut disponibil pentru prima oară, împreună cu produsul pe care este destinat să îl conțină, să îl protejeze, să îl manipuleze, să îl distribuie sau să îl prezinte.

Ambalajul reutilizabil se consideră deșeu de ambalaj când se înlătură, la sfârșitul duratei utile de viață. Ambalajul reutilizabil nu se consideră deșeu de ambalaj atunci când este returnat pentru a fi refolosit.

Ambalajul reutilizabil nu se consideră ambalaj introdus pe piață atunci când este refolosit pentru ambalarea unui produs și făcut disponibil din nou.

Cantitatea de deșuri de ambalaje reutilizabile generate într-un an se consideră a fi egală cu cantitatea de ambalaje reutilizabile introduse pe piața națională în anul respectiv;

h) *ambalaj de desfacere* — ambalaj care îndeplinește criteriul c2);

i) *ambalaj compozit* — ambalaj confecționat din materiale diferite care nu pot fi separate manual, nici unul dintre aceste materiale neavând o pondere semnificativă pentru a putea fi încadrat la acel tip de material.

Ambalajul compozit se raportează corespunzător la materialul preponderent ca greutate.

j) *colectare selectivă* — colectarea deșeurilor de ambalaje pe tipuri de materiale și/sau sortimente de materiale;

k) *deșuri de ambalaje* — orice ambalaje sau materiale de ambalare care satisfac cerințele definiției de deșeu, exclusiv deșeurile de producție, din anexa nr. I A la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001.

l) *deșuri de ambalaje generate* — cantitatea de ambalaje care devin deșuri pe teritoriul național după ce acestea au fost utilizate pentru a conține, a proteja, a livra și a prezenta produse.

Deșeurile de ambalaje generate nu includ reziduurile de orice fel, rezultate din producția de ambalaje și de materiale de ambalare ori din orice alt proces de producție.

Cantitatea de deșuri de ambalaje generate într-un an se consideră a fi egală cu cantitatea de ambalaje introdusă pe piața națională în anul respectiv;

m) *deșuri de ambalaje reciclate* — cantitatea de deșuri de ambalaje generate care este reciclată, indiferent dacă reciclarea se face în țară, într-un stat membru al Uniunii Europene sau în afara Comunității Europene;

n) *deșuri de ambalaje valorificate* — cantitatea de deșuri de ambalaje generate pe plan național care este valorificată, indiferent dacă valorificarea se face în țară, într-un stat membru al Uniunii Europene sau în afara Comunității Europene;

o) *deșuri de ambalaje valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie* — cantitatea de deșuri de ambalaje generate pe plan național care este valorificată sau incinerată în instalații de incinerare cu recuperare de energie, indiferent dacă valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie se face în țară, într-un stat membru al Uniunii Europene ori în afara Comunității Europene;

p) *gestionarea deșeurilor de ambalaj* — gestionarea deșeurilor, așa cum este definită în anexa nr. I A la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001.

Deșeurile de ambalaje generate în alt stat, care sunt importate în vederea valorificării/reciclării, nu se consideră ca fiind deșuri de ambalaje gestionate pentru îndeplinirea obiectivelor naționale din prezenta hotărâre;

q) *obiectiv de reciclare* — cantitatea totală de deșuri de ambalaje reciclate, raportată la cantitatea totală de deșuri de ambalaje generate;

r) *obiectiv de valorificare sau de incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie* — cantitatea totală de deșuri de ambalaje valorificată sau incinerată în instalații de incinerare cu recuperare de energie, raportată la cantitatea totală de deșuri de ambalaje generată;

s) *prevenire* — reducerea cantității și nocivității pentru mediu a materialelor și substanțelor utilizate în ambalaje și deșuri de ambalaje, precum și a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje în cadrul procesului de producție, comercializare, distribuție, utilizare și eliminare, mai ales prin dezvoltarea de produse și tehnologii curate;

t) *reciclarea deșeurilor de ambalaje* — operațiunea de reprelucrare într-un proces de producție a deșeurilor de ambalaje pentru a fi folosite în scopul inițial sau pentru alte scopuri. Termenul include reciclarea organică, dar exclude recuperarea de energie;

u) *reciclare organică* — tratarea aerobă (compostare) sau anaerobă (biometanizare), în condiții controlate, utilizându-se microorganisme, a părților biodegradabile ale deșeurilor de ambalaje, care produc reziduuri organice

stabilizate sau metan. Depozitarea în depozite nu poate fi considerată reciclare organică;

v) *reutilizarea ambalajelor* — orice operație prin care un ambalaj care a fost conceput și creat pentru a putea îndeplini în cursul ciclului său de viață un număr minim de rotații este reutilizat într-un scop identic celui pentru care a fost conceput, recurgându-se sau nu la produsele auxiliare existente pe piață, care permit reumplerea ambalajului însuși; un asemenea ambalaj reutilizat va deveni deșeu de ambalaj atunci când nu va mai putea fi reutilizat;

w) *sistem-depozit* — sistem prin care cumpărătorul, la achiziționarea unui produs ambalat în ambalaj reutilizabil, plătește vânzătorului o sumă de bani care îi este rambursată atunci când ambalajul este returnat;

x) *valorificare* — orice operație aplicabilă deșeurilor de ambalaje, prevăzută în anexa nr. II B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001;

y) *valorificarea energetică* — utilizarea deșeurilor de ambalaje combustibile ca mijloc de producere a energiei prin incinerarea directă, cu sau fără alte deșeuri, dar cu recuperare de căldură.

2. Termenii definiți la pct. 1 se completează cu termenii definiți în anexa nr. I A la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, și la art. 4 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA Nr. 2

CERINȚE ESENȚIALE

privind compoziția și caracterul reutilizabil și recuperabil al ambalajelor

1. Cerințe esențiale specifice privind fabricarea și compoziția ambalajului:

a) ambalajul va fi fabricat astfel încât volumul și greutatea acestuia să fie limitate la minimum necesar pentru a asigura nivelul cerut de siguranță, igienă și acceptabilitate atât pentru produsul ambalat, cât și pentru consumator;

b) ambalajul va fi conceput, fabricat și comercializat într-un mod care să permită reutilizarea sau recuperarea sa, inclusiv reciclarea, și să reducă la minimum impactul negativ asupra mediului;

c) ambalajul va fi fabricat urmărindu-se reducerea la minimum a conținutului de substanțe și materiale toxice și de alte substanțe periculoase în materialul de ambalare și în elementele sale, substanțe care se pot regăsi în emisiile, cenușa sau levigatul care rezultă din procesele de eliminare a deșeurilor de ambalaje.

2. Cerințe esențiale specifice privind caracterul reutilizabil al unui ambalaj:

a) proprietățile fizice și caracteristicile ambalajului trebuie să permită mai multe rotații în condiții normale de utilizare preconizate;

b) ambalajul reutilizat trebuie pregătit, după caz, pentru a satisface exigențele în materie de sănătate și de securitate;

c) ambalajul care nu mai poate fi reutilizat trebuie să devină deșeu de ambalaj recuperabil.

3. Cerințe esențiale specifice privind caracterul recuperabil al unui ambalaj:

a) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca un anumit procent din greutatea materialelor folosite să fie reciclat. Fixarea acestui procent poate diferi în funcție de tipul materialului folosit la fabricarea ambalajului;

b) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaj tratate în vederea valorificării energetice să aibă o valoare calorică minimă ce să permită optimizarea recuperării de energie;

c) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaje tratate în vederea compostării să fie suficient de biodegradabile;

d) ambalajul biodegradabil trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, o descompunere fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât cea mai mare parte a materialului să se transforme în bioxid de carbon, biomasă și apă.

ANEXA Nr. 3

SISTEM DE MARCARE ȘI IDENTIFICARE PENTRU AMBALAJE

A

Sistem de numerotare și abrevieri pentru mase plastice

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Polietilen tereftalat	PET	1
Polietilena de mare densitate	HDPE	2
Policlorura de vinil	PVC	3
Polietilena de mică densitate	LDPE	4
Polipropilena	PP	5
Polistiren	PS	6
		7
		'
		19

B**Sistem de numerotare și abrevieri pentru hârtie și plăci fibrolemnoase**

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Carton ondulat	PAP	20
Carton neondulat	PAP	21
Hârtie	PAP	22
		23
		'
		39

C**Sistem de numerotare și abrevieri pentru metale**

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Oțel	FE	40
Aluminiu	ALU	41
		42
		'
		49

D**Sistem de numerotare și abrevieri pentru materiale din lemn**

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Lemn	FOR	50
Plută	FOR	51
		52
		'
		59

E**Sistem de numerotare și abrevieri pentru materiale textile**

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Bumbac	TEX	60
Iută	TEX	61
		62
		'
		69

F**Sistem de numerotare și abrevieri pentru sticlă**

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Sticlă incoloră	GL	70
Sticlă verde	GL	71
Sticlă brună	GL	72
		73
		'
		79

G

Sistem de numerotare și abrevieri pentru compozite

Materialul	Abrevierile*)	Numerotarea
Hârtie și carton/diverse metale		80
Hârtie și carton/plastic		81
Hârtie și carton/aluminiu		82
Hârtie și carton/tablă galvanizată		83
Hârtie și carton/plastic/aluminiu		84
Hârtie și carton/plastic/aluminiu/tablă galvanizată		85
		86
		87
		88
		89
Plastic/aluminiu		90
Plastic/tablă galvanizată		91
Plastic/diverse metale		92
		93
		94
Sticlă/plastic		95
Sticlă/aluminiu		96
Sticlă/tablă galvanizată		97
Sticlă/diverse metale		98
		99

*) Compozite: C plus abrevierea corespunzătoare materialului predominant (C/).

ANEXA Nr. 4

ETAPIZAREA
obiectivelor de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și,
respectiv, reciclare pentru operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1)
pentru perioada 2005—2013

Anul	Valorificarea*) (%)	Reciclarea**) %
2005	22	18
2006 ¹⁾	32	25
2007	34	28
2008 ²⁾	40	33
2009	45	38
2010	48	42
2011 ³⁾	53	46
2012	57	50
2013 ⁴⁾	60	55

*) Procentajul minim din greutatea deșeurilor de ambalaje introduse pe piață.

**) Procentajul minim din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaje introduse pe piață.

¹⁾ Începând cu anul 2006, cu un procentaj minim de reciclare de 15% din greutatea sticlei, a hârtiei — cartonului și metalului, conținute în deșeurile de ambalaje introduse pe piață.

²⁾ Începând cu anul 2008, cu un procentaj minim de reciclare de 60% din greutatea hârtiei — cartonului și 50% din greutatea metalului, conținute în deșeurile de ambalaje introduse pe piață.

³⁾ Începând cu anul 2011, cu un procentaj minim de reciclare de 15% din greutatea plasticului și 15% din greutatea lemnului, conținute în deșeurile de ambalaje introduse pe piață.

⁴⁾ Începând cu anul 2013, cu un procentaj minim de reciclare de 60% din greutatea sticlei și 22,5% din greutatea plasticului, considerându-se numai materialul reciclat ca material plastic, conținute în deșeurile de ambalaje introduse pe piață.

NOTĂ:

- ambalajele compozite se încadrează în funcție de materialul preponderent;
- conform definițiilor din anexa nr. II B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, reciclarea este una dintre operațiile de valorificare, deci cantitățile valorificate includ cantitățile reciclate;
- conform definiției din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, ambalajele produselor importate, inclusiv ale produselor destinate utilizării/consumului propriu, se consideră introduse pe piață în momentul importului.

Tabelul nr. 1

Cantitățile de deșuri de ambalaje generate în România și valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie în România sau în țări terțe

— tone —

Material	Deșuri de ambalaje generate	Valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie						
		Reciclare materială	Alte forme de reciclare	Total reciclare	Valorificare energetică	Alte forme de valorificare	Incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie	Total valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)
Sticlă								
Plastic								
Hârtie - carton								
Metal	Aluminiu							
	Oțel							
	Total							
Lemn								
Altele								
Total								

Notă:

1. Câmpurile albe: Furnizarea datelor este obligatorie. Pot fi folosite estimări, dar acestea trebuie să se bazeze pe date empirice și trebuie explicate în descrierea metodologiei.
2. Câmpurile Furnizarea datelor este obligatorie, dar sunt acceptate estimări brute.

Aceste estimări trebuie explicate în descrierea metodologiei.

3. Câmpurile Furnizarea datelor este voluntară.
4. Datele referitoare la reciclarea plasticului vor include toate materialele care au fost reciclate ca materiale plastice.
5. Coloana (c) include toate formele de reciclare, inclusiv reciclarea organica dar excluzând reciclarea materială.
6. Coloana (d) reprezintă suma coloanelor (b) și (c).
7. Coloana (f) include toate formele de valorificare excluzând reciclarea și valorificarea energetică.
8. Coloana (h) reprezintă suma coloanelor (d) (e) (f) și (g).
9. Procentajul de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie: Coloana (h)/coloana (a).
10. Procentajul de reciclare: Coloana (d)/ coloana (a).
11. Datele pentru lemn nu se vor folosi pentru evaluarea obiectivului de reciclare de minimum 15% anterior anului 2011.

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

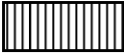

Tabelul nr. 2

Cantitățile de deșuri de ambalaje trimise în state membre ale Uniunii Europene sau exportate în afara Comunității Europene în vederea valorificării sau incinerării în instalații de incinerare cu recuperare de energie

— tone —

Material	Deșuri de ambalaje trimise în State Membre UE sau exportate către țări din afara Comunității pentru:				
	Reciclare materială	Alte forme de reciclare	Valorificare energetică	Alte forme de valorificare	incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie
Sticlă					
Plastic					
Hârtie Carton					
Metal	Aluminiu				
	Oțel				
	Total				
Lemn					
Altele					
Total					

Notă:

1. Datele din tabel se referă numai la cantitățile aferente obligațiilor rezultate din prezenta hotărâre. Acestea sunt subscrise datelor furnizate în tabelul 1. Tabelul are doar scop informativ.
2. Câmpurile : Furnizarea datelor este obligatorie, dar sunt acceptate estimări grosiere. Aceste estimări trebuie explicate în descrierea metodologiei.
3. Câmpurile : Furnizarea datelor este voluntară
4. Datele referitoare la reciclarea plasticului vor include toate materialele care au fost reciclate ca materiale plastice.

Tabelul nr. 3

Cantitățile de deșuri de ambalaje generate în alte state membre ale Uniunii Europene sau importate din afara Comunității Europene în vederea valorificării sau incinerării în instalații de incinerare cu recuperare de energie

Material	Deșuri de ambalaje generate în State membre UE sau importate din afara Comunității pentru:				
	Reciclare materială	Alte forme de reciclare	Valorificare energetică	Alte forme de valorificare	Incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie
Sticlă					
Plastic					
Hârtie Carton					
Metal	Aluminiu				
	Oțel				
	Total				
Lemn					
Altele					
Total					

Notă:

1. Datele din tabel au doar scop informativ. Datele nu sunt conținute nici în tabelul 1 și nici în tabelul 2 și nu pot fi utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor naționale.
2. Câmpurile : Furnizarea datelor este voluntară.
3. Datele referitoare la reciclarea plasticului vor include toate materialele care au fost reciclate ca materiale plastice.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind autorizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. de a emite bilete la ordin în favoarea unor creditori ai companiei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. XIII din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se autorizează Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. să emită bilete la ordin, în condițiile legii, către executanții de lucrări, prestatorii de servicii și furnizorii de produse care la data de 31 decembrie 2004 înregistrează drepturi de creanță față de companie, neachitate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în sumă totală de 455.515.905 lei (RON).

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi scadențate la plată în perioada 1 septembrie 2006—1 decembrie 2007, în limita unui plafon maxim trimestrial de 33.511.802 lei (RON), și în anul 2008, în limita unui plafon maxim trimestrial de 63.614.975 lei (RON).

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerul Finanțelor Publice să semneze scrisori de confort către executanții de lucrări, prestatorii de servicii și furnizorii de produse prevăzuți la art. 1, prin care să se confirme angajamentul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și al Ministerului Finanțelor Publice de a depune diligențele necesare, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru a se asigura onorarea la termen de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obligațiilor financiare respective.

Art. 3. — Plata biletelor la ordin se va asigura din surse proprii ale Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.
Nr. 726.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 044777